

adnak egy, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésben felsorolt jellemzőkkel rendelkező szervezetnek? Végezetül abban az esetben, ha úgy tekintjük, hogy a szóban forgó kizárólagos jog megadása a szerencsejáték kínálat ellenőrzött fejlesztéséhez vezet, annak egy vállalkozás számára történő megadása meghaladja-e a szükséges mértéket abban az értelemben, hogy ugyanazon cél eredményesen elérhető a jogosultság több vállalkozás számára történő megadása által is?

3. Amennyiben az előzetes döntéshozatalra előterjesztett előző kérdésekre figyelemmel úgy kell tekinteni, hogy a szerencsejátékok megvalósítására, igazgatására, szervezésére és lebonyolítására vonatkozó kizárólagos jognak a szóban forgó nemzeti rendelkezések alapján történő megadása nem egyeztethető össze az EK-Szerződés 43. és 49. cikkével: a) a Szerződés hivatkozott rendelkezései értelmében elfogadható e, hogy a nemzeti hatóságok a Szerződéssel összeegyeztethető rendelkezések elfogadásához szükséges átmeneti időszakban nem folytatják le az azon jogalanyok által az e tevékenységek elindítására vonatkozóan előterjesztett kérelmek vizsgálatát, amelyek más tagállamban rendelkeznek székhellyel; b) igenlő válasz esetén, melyek azok a kritériumok, amelyek alapján az átmeneti időszak tartama meghatározásra kerül; c) amennyiben az átmeneti időszak nem fogadható el, a hatóságoknak mely kritériumok alapján kell a kérelmeket értékelniük?

2011. április 20-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság

(C-189/11. sz. ügy)

(2011/C 186/27)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Lozano Palacios és C. Soulay meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság
- mivel az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozást alkalmazta azokban az esetekben, amikor utazási szolgáltatásokat az utastól eltérő személynek értékesítettek;
 - mivel az említett különös szabályozás alkalmazását kizárja a nagykereskedelmi irodák által szervezett utazásoknak a saját nevükben tevékenykedő kiskereskedelmi irodák általi, a vásárlóközönségnek való értékesítése esetében;
 - mivel lehetővé tette az utazási irodáknak, hogy meghatározott feltételek mellett olyan HÉA-végösszeget tüntessenek fel a számlán, amely nem áll kapcsolatban az ügyfélre ténylegesen áthárított HÉA-val, és mivel feljogo-

sította az ügyfelet, hogy — amennyiben adóalany — levonhassa az ezen összeget a fizetendő HEA-ból; és

- mivel lehetővé tette az utazási irodáknak, hogy — amennyiben a különös szabályozást alkalmazzák — az adóalapot átfogóan, adómegállapítási időszakonként határozzák meg;

a Spanyol Királyság nem teljesítette a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 306–310., 226., 168., 169. és 73. cikkéből eredő kötelezettségeit.

- a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság szerint az az alkalmazás, amelyet a Spanyol Királyság az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás esetében megvalósít, sérti a HÉA-ra vonatkozó szabályozás rendelkezéseit annyiban, amennyiben az nem csupán az utasoknak nyújtott szolgáltatásokra korlátozódik, ahogy azt az irányelv előírja, hanem kiterjed az utazási irodák közötti ügyletekre is.

Ezenkívül az sem felel meg az irányelvnek, hogy az említett különös szabályozásból kizárják a nagykereskedelmi irodák által szervezett utazásoknak a saját nevükben tevékenykedő kiskereskedelmi irodák általi, a vásárlóközönségnek való értékesítését, mivel az ilyen tevékenységek — a Bizottság szerint minden kétséget kizáróan — a különös szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységek közé tartoznak.

A Bizottság úgy véli, hogy ugyanígy nem felelnek meg a HÉA-irányelvnek azon spanyol szabályok, amelyek az említett irányelvbeli jogalap nélkül lehetővé teszik az utazási irodáknak, hogy olyan HÉA-végösszeget tüntessenek fel a számlán, amely nem áll kapcsolatban az ügyfélre ténylegesen áthárított HÉA-val; amelyek feljogosítják az ügyfelet, hogy — amennyiben adóalany — levonhassa ezen végösszeget a fizetendő HEA-ból; valamint amelyek lehetővé teszik az utazási irodáknak, hogy — amennyiben a különös szabályozást alkalmazzák — az adóalapot átfogóan, adómegállapítási időszakonként határozzák meg.

⁽¹⁾ HL L 347., 1. o.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-194/09. sz., Lan Airlines S.A. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A. ügyben 2011. február 8-án hozott ítélete ellen a Lan Airlines S.A. által 2011. április 28-án benyújtott fellebbezés

(C-198/11. P. sz. ügy)

(2011/C 186/28)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Lan Airlines S.A. (képviselő: E. Armijo Chávarri ügyvéd)